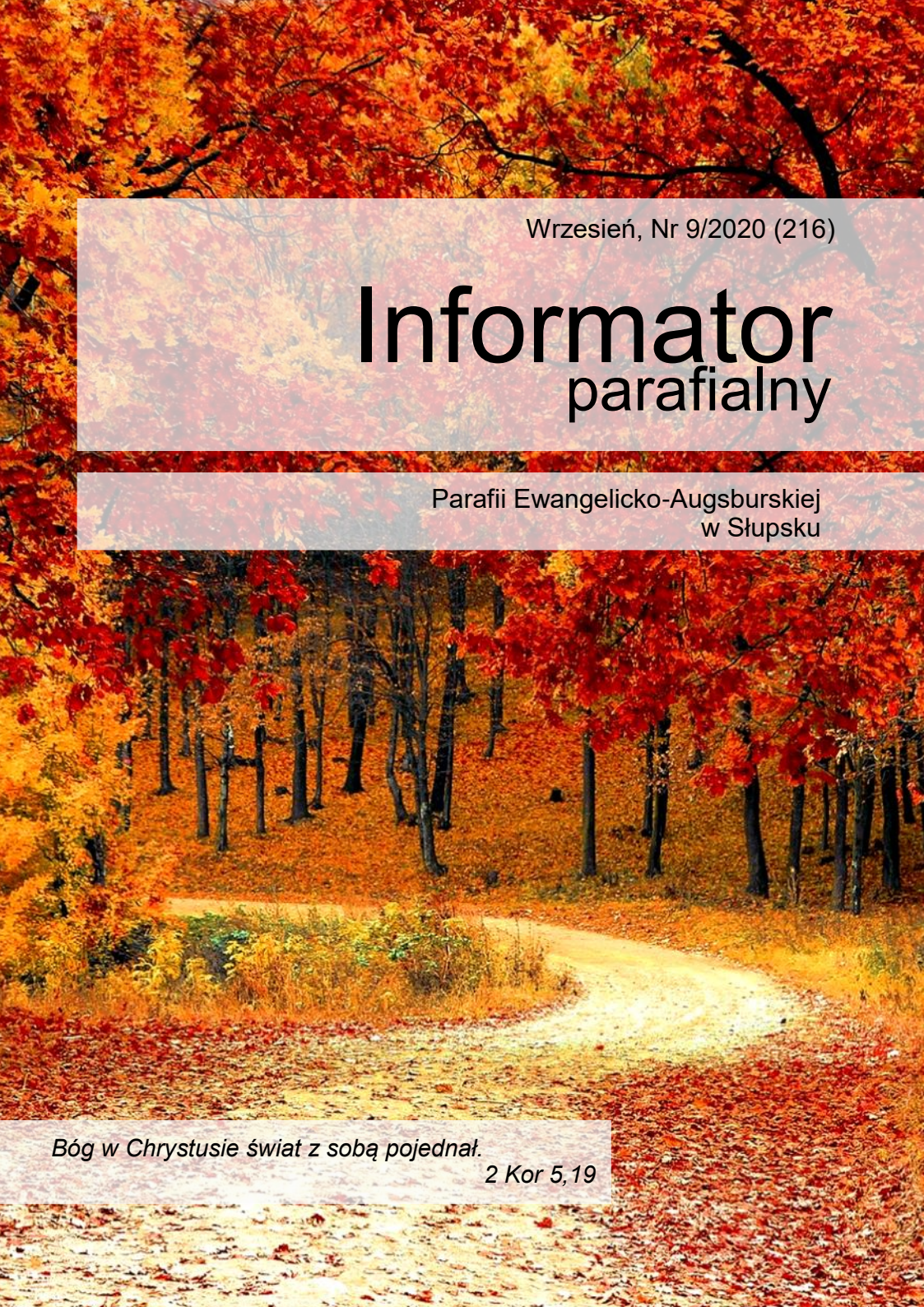

Wrzesień, Nr 9/2020 (216)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Słupsku

Bóg w Chrystusie świat z sobą pojednał.

2 Kor 5,19

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Słupsku

ul. Krzywa 1, 76-200 Słupsk

Kontakt: slupsk@luteranie.pl

tel.: 00 48 (0) 59 842 25 77

Nr konta: PL **25160014621816836860000001**

KOD SWIFT: PPABPLPK

Duchowny:

Proboszcz: ks. Wojciech Froehlich

e-mail: wojciech.froehlich@luteranie.pl

tel. 00 48 59 842 25 77, kom. 605 556 749

Adresy kościołów i kaplic:

Kościół Świętego Krzyża: Słupsk ul. Słowackiego 40

Kaplica w Lęborku: Lębork, ul. Wojska Polskiego 47

Kaplica w Głównicy: Głównica, ul. Kościuszki 9

Kaplica Gardna Wielka: Gardna Wielka, ul. Pomorska 2

Strony internetowe:

www.slupsk.luteranie.pl • www.luteranie.pl

Korekta: Anna Froehlich

Słowo duszpasterza

*Bóg w Chrystusie świat z sobą po-
jednał.*

2 Kor 5,19

Drodzy Parafianie!

Witam Was po wakacjach. Lato już się kończy, niedługo liście na drzewach zmieniają kolor i przypominają nam o przemijaniu. Cała przyroda zaczyna przygotowywać się do zimowego odpoczynku. Zanim jednak to nastąpi możemy cieszyć się jeszcze ciepłymi wczesnojesiennymi dniami, a działkowicze dodatkowo zbiorem swoich plonów. Rolnicy kończą żniwa i cieszą się na zasłużony odpoczynek. W ten sposób życie toczy się dalej i pewnych rzeczy nic nie jest w stanie zmienić. Przychodząc na świat wchodzimy w jego rytm i stajemy się jego integralną częścią, a tym samym doświadczamy przemijania.

ks. Wojciech Froehlich

*Proboszcz Parafii
w Słupsku*

Czy jest coś złego w przemijaniu?

Przemijanie związane jest z sytuacją z jaką człowiek musi się mierzyć w związku z popełnionym grzechem. Jednak Bóg chce każdemu z nas dać świadomość tego, że przemijaniu poddane jest tylko ludzkie ciało, ale dusza człowieka nie przemija. Pojednany z Bogiem przez Chrystusa człowiek będzie mógł cieszyć się wiecznością w Królestwie Bożym.

Niech Bóg Was błogosławi!

Z modlitwą

Wasz Duszpasterz

Rozpoczęcie roku szkolnego

ks. Wojciech Froehlich
Proboszcz Parafii
w Słupsku

(11) Gdy wypłynęliśmy z Troady, popłynęliśmy wprost na Samotrakę, a następnego dnia do Neapolu. (12) Stamtąd natomiast do Filippi, które jest głównym miastem tej części Macedonii i kolonią rzymską. W tym mieście spędziliśmy dni kilka. (13) W dzień sabatu wyszliśmy za bramę nad rzekę, gdzie, jak sądziliśmy, zbierano się na modlitwę. Usiedliśmy i rozmawialiśmy z kobietami, które się zeszły. (14) Przysłuchiwała się też pewna czcząca Boga kobieta, o imieniu Lidia, sprzedawczyni purpury z miasta Tiatyry. Pan otworzył jej serce. Uważnie więc słuchała słów Pawła. (15) Kiedy została ochrzczona, razem ze swoim domem, prosiła nas:

Jeżeli uważacie mnie za wierną Panu, to przyjdźcie do mego domu i zamieszkajcie w nim. I wy mogła to na nas.

Drodzy uczniowie, nauczyciele!

Rozpoczynamy nowy rok szkolny! W tym roku oczekiwanie na pierwszy dzwonek było wyjątkowe, bo długi czas nie byliśmy w szkołach, odbywały się lekcje zdalne, online. To była rzeczywistość ostatnich miesięcy roku szkolnego 2019/2020. Ciągła niepewność, wrócimy, nie wrócimy, jak to będzie wygląda-

ło, kiedy wrócimy? Myślę, że wielu uczniów nie mogło się doczekać, kiedy ponownie zobaczą swoich kolegów i koleżanki, kiedy poczną zapach nowych podręczników i przyborów szkolnych. Pamiętam, że dla mnie jako dziecka każdy początek roku szkolnego też był ekscytującym wydarzeniem. Ta radość oczywiście z czasem słabnie i przeradza się w tęsknotę za wakacjami... bo nauka, zdobywanie wiedzy to ciężka praca, nie tylko dla nauczycieli, ale przede wszystkim dla uczniów, którzy nieraz wiele godzin dziennie spędzają nad podręcznikami ucząc się wielu rzeczy z różnych dziedzin życia. Czy wszystko czego się uczymy w szkole przyda nam się w życiu? Z pewnością nie wszystko, ale na pewno warto mieć jak najszerszą wiedzę, bo tak naprawdę nigdy nie wiadomo, co w jakim momencie życia nam się przyda.

Do uczenia się wykorzystujemy nasze zmysły, przede wszystkim słuch, wzrok i dotyk, ale także smak i węch. Nauka w

dużej mierze polega na słuchaniu. Uczymy się od ludzi, którzy wcześniej zdobyli wiedzę i przekazują ją kolejnym pokoleniom. Wsłuchujemy się w to, o czym mówią nauczyciele, wczytujemy się w treści podręczników i książek napisanych przez specjalistów, słuchamy naukowych wykładów, oglądamy filmy, które w ciekawy sposób przybliżają nam różne, często skomplikowane zagadnienia. Dzięki doświadczeniom poznajemy zasady chemii, fizyki czy biologii. Współczesne pokolenie wydaje mi się być coraz bardziej pokoleniem obrazu. Coraz mniej mamy cierpliwości do słuchania, a coraz więcej chcemy widzieć. Współczesna technika daje nieograniczone możliwości pokazywania prawie wszystkiego w technikach trójwymiarowych. Możemy wirtualnie zwiedzać muzea na całym świecie, możemy odwiedzać centra nauki, które zyskują coraz większą popularność, ale możemy także podróżować do różnych zakątków świata siedząc tak naprawdę

przed ekranami naszych komputerów. Nic jednak nie zastąpi tego, co w bezpośredniej relacji usłyszymy od drugiego człowieka, który opowiada o swoich przeżyciach, o towarzyszących mu emocjach, może ku przestrodze opowie o popełnionych błędach. Taki sposób przekazywania mądrości był najbardziej powszechny w czasach Jezusa i pierwszych chrześcijan. To z tych czasów pochodzi przeczytana historia Lidii. Jest ona jedną z osób, które z zaciekawieniem słuchały tego, co mówi Paweł, nazywany apostołem, choć nie był jednym z uczniów Jezusa, to jak mało kto poznał go, można powiedzieć, prawie wszystkimi zmysłami. To czego nauczył się słuchając o Jezusie, przekazuje teraz dalej. Zobaczcie jak Paweł, ale też uczniowie Jezusa w innych miejscach docierają do słuchaczy. Idą tam, gdzie gromadzą się ludzie. My dzisiaj, jeśli chcemy dotrzeć do ludzi z jakimś przekazem, to najpierw szukamy kogoś, kto może być ciekawym mówcą i swoim

wystąpieniem, swoim przekazem może zainteresować słuchaczy, później w różny sposób próbujemy zaprosić ludzi na wykład czy jakieś wydarzenie w konkretne miejsce o konkretnej godzinie licząc na to, że sala (często specjalnie na ten cel wynajęta) wypełni się słuchaczami. Najlepiej jeszcze jak ludzie z wykładu, z wydarzenia, mogliby zabrać oprócz, być może nowych i ciekawych wiadomości jeszcze jakąś drobnostkę, pamiątkę najlepiej taką która wyraźnie wskazywałaby na to, kto to wydarzenie sfinansował. Co robią apostołowie, aby mieć słuchaczy? Idą tam, gdzie ci słuchacze są, gdzie gromadzą się ludzie poszukujący odpowiedzi na pytania, ludzie mający wątpliwości. W okresie średniowiecza najważniejsze informacje przekazywano na miejskich targowiskach, gdzie zgromadzeni ludzie mogli usłyszeć obwieszczenia władcy. Przyjmuje się, że Marcin Luter przybił swoje tezy w na drzwiach kościoła zamkowego w Wittenberdze, aby wchodzący tam lub

gromadzący się w tym miejscu ludzie przeczytali, oczywiście ci, którzy czytać potrafili, a ci którzy nie potrafiliby słuchali od innych o czym to ten Luter pisze. W tym momencie staje się dla mnie jasne, dlaczego tak wiele także kościelnych, ewangelizacyjnych przekazów trafia do Internetu. To właśnie Internet pełni współcześnie rolę średniowiecznych targowisk, to on gromadzi największe rzesze ludzi. To jest współczesny sposób na docieranie do człowieka także z Ewangelią. Na pewno sprawa jest dyskusyjna i zdania na temat kościoła i ewangelii w Internecie będą podzielone. Choć jestem przekonany o tym, że nic nie zastąpi bycia w społeczności żywego kościoła, gdzie zwiastowane jest Boże Słowo i udzielane są Sakramenty, to jednak trzeba przyznać, że wielu właśnie w sieci poszukuje kontaktu, pomocy a może ratunku. Internet stał się nieocenionym medium w okresie zamknięcia kościołów, jakiego doświadczyliśmy w tym roku. Jednak kościół nie może przenieść

się do sieci. Wspólnota w Słowie i Sakramentach jest tym, co nazywamy świętym i powszechnym Kościołem i nigdy nie zastąpimy tego kościoła kościołem wirtualnym. Nawet jeśli możemy słuchać cennego zwiastowania, to nie możemy przez ekran monitora przyjmując sakramentu Komunii Świętej czy Chrztu Św. Dlatego tak ważnym jest dla nas uczenie także naszych dzieci bycia w społeczności żywego Kościoła Jezusa Chrystusa, w którym możemy poczuć Boga prawie wszystkimi zmysłami, słuchając Jego Słowa zwiastowanego przez księdza, czy przekazywanego podczas szkółek niedzielnych przez przygotowanych do tego nauczycieli, możemy zobaczyć Boże odbicie w Jezusie Chrystusie a także w naszych bliźnich, którzy gromadzą się razem z nami w kościele. Bóg przecież stworzył nas, jak relacjonuje księga Genesis, na swój obraz i podobieństwo. Dlatego spoglądając w lustro lub rozglądając się wokół zobaczymy tych, którzy są Bożym odbiciem i jednocześnie świętynią

Bożego Ducha. W Kościele możemy poczuć „smak” Boga przystępując z wiarą i miłością do Stołu Pańskiego, przyjmując dary – chleb i wino, które według Jego ustanowienia są prawdziwym ciałem i prawdziwą krwią Zbawiciela. W kościele możemy poczuć się jak w domu, w którym każdy jest mile widziany i kochany, do którego każdy jest zapraszany i w którym może wypełniać różne zadania według naszych możliwości i talentów. Kościół, można powiedzieć jest pewnego rodzaju szkołą, w której uczymy się przez

całe życie od najlepszego nauczyciela jaki kiedykolwiek chodził po ziemi. To szkoła, w której nie ma kartkówek, egzaminów i ocen a jedynym świadectwem jest to jakie składamy przed światem - świadectwo miłości do Boga i bliźniego. Lidia, która rozpoczęła naukę w Bożej szkole przekonała się, że warto, bo Bóg jest gwarantem tego, że każdy, kto chce Go poznawać i będzie trwał w wierze i zaufaniu ukończy tę szkołę z wyróżnieniem – otrzyma łaskę zbawienia i życia wiecznego. Amen.

WYDARZENIA			
DATA	GODZ.	WYDARZENIE	MIEJSCE
23.09	8.00	Wycieczka do Ogrodów Hortulus i do Kołobrzegu z KAWONEM	wyjazd z ul. Jagiełły
24.09	17.00	Spotkanie dla zainteresowanych Kościołem Ewangelickim	CDiD
26.09	10.00	Synod Diecezjalny na Zoom	online
14.10	18.00	Spektakl Twarzą w twarz	kościół Słupsk
15.10	18.00	Nabożeństwo i spektakl Twarzą w twarz	kaplica Lębork
18.10	11.30	Rada Parafialna (po nabożeństwie)	kościół

Prośby modlitewne

W Informatorze Parafialnym na stałe zagościła rubryka z propozycjami tematów do modlitwy, które dotyczą życia naszych parafii. To wsparcie, którego potrzebują nie tylko duchowni i rady parafialne, ale cała wspólnota parafii, czyli wszyscy jej członkowie - od najmłodszych do najstarszych.

Prośby modlitewne:

- *o błogosławieństwo dla wszystkich uczniów i nauczycieli w roku szkolnym 2020/2021;*
- *o duchownych naszej parafii i Kościoła oraz o rady parafialne;*
- *o sytuację na Białorusi - o pokojowe i mądre znalezienie rozwiązania napiętej sytuacji;*
- *o wszystkich, dla których obecna sytuacja jest zagrożeniem utraty dochodu i podstaw egzystencji;*
- *o wszystkich, którzy wykonują zawody niezbędne do naszego funkcjonowania i przez to narażają się codziennie na zarażenie wirusem;*
- *o osoby starsze, które są szczególnie narażone na zarażenie, i o pracowników służby zdrowia, którzy pracują pod dużym obciążeniem;*
- *o to, żeby Biblia była powszechnie czytana i prowadziła do poznania i wyznania Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela i Pana;*
- *o misjonarzy, niosących Ewangelię tam, gdzie jeszcze ona nie dotarła;*
- *o chorych, samotnych, opuszczonych i o wszystkich, którzy przeżywają trudne momenty swojego życia;*
- *o nasze miasta - Słupsk i Lębork - o mądrość dla rządzących, głód Bożego Słowa i rozpoznanie misji, jaką Bóg nam powierzył;*
- *o mądrość dla nas wszystkich, jak w wyjątkowej sytuacji odkryć złudzenia i iluzje, w jakie na co dzień wierzymy i przemyśleć sprawy najważniejsze.*

Okna pamięci przemawiają

Na ścianie po prawej stronie prezbiterium kościoła św. Krzyża w Słupsku wiszą dwa nietypowe okna, przez które nie sposób dostrzec czegokolwiek na zewnątrz.

Znalazły się w tym miejscu w 2011 roku, choć pierwotnie znajdowały się w zakrystii. W trakcie remontu w latach 2003-2005 zostały zdemontowane i zmagazynowane na wieży, skąd trafiły do warsztatu stolarskiego Józefa Maciejewskiego. Tam przeszły gruntowną renowację.

To jedyne oryginalne okna, jakie zachowały się w budynku, co czyni z nich niemych świadków historii kościoła. Okna te nie tylko świadczą o dziedzictwie materialnym parafii, ale także o dorobku teologicznym i duchowym.

9 listopada 2019 roku podczas nabożeństwa upamiętniającego 160 rocznicę wybudowania kościoła, poświęcono zabytkowe okna wraz z dołączonymi do nich tabliczkami upamiętniającymi 15 duchownych, którzy pełnili w nim służbę duszpasterską.

W Informatorze Parafialnym prezentujemy sylwetki duszpasterzy pełniących swoją służbę w murach słupskiego kościoła na przestrzeni 160 lat.

Ksiądz Gerhard Günther

Szóste okno pamięci poświęcone jest ks. Gerhardowi Güntherowi, kolejnemu proboszczowi słupskiej parafii Kościoła staroluterańskiego (1933-1937).

Urodził się on w 1904 roku. Brakuje informacji o uczelni, w której ukończył studia teologiczne, nie wiadomo również, kiedy i gdzie został ordynowany na duchownego

ewangelickiego.

W latach 1929-1931 był Sekretarzem ds. Cudzoziemców Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Młodzieży (YMCA). Do Słupska trafił w 1932 roku i w latach 1933-37 zarządzał parafią staroluterańską.

Nowy proboszcz starał się zaktywizować swoich zbiorowników. W dn. 13-17 czerwca 1934 r. zorganizował spotkanie misyjne dla parafian w Gałęźni Małej na temat: „Wierzę w święty Kościół chrześcijański”, które poprowadził ks. lic. Werner Srocka z Kołobrzegu. Na łamach pisma „Kirchenblatt für die Evangelisch-lutherischen Gemeinden in Preußen” znalazł się opis wydarzenia: *Czas wolny połączony był ze śpiewaniem wieczornym na wiejskiej ulicy w Dolinie Friedricha, nabożeństwem w lesie, wspomnianiem czasów sprzed 100 lat, kiedy to luteranie trwający w swojej wierze i w swoim Kościele musieli uciekać do lasu, by tam w ukryciu odprawić nabożeństwa i z amatorskimi grami słupskiej młodzieży.*

14 października 1934 r. na 75-lecie poświęcenia kościoła, dokonano gruntownego re-

montu budynku kościelnego.

Otrzymał on wtedy nowy ołtarz z drzewa dębowego z reliefem przedstawiającym baranka z chorągwią Kościoła. Zlikwidowano środkowe okno w prezbiterium nad ołtarzem oraz przebudowano wejście na posesję centrum parafialnego przy ul. Drewnianej 4. W uroczystościach wziął udział ks. lic. dr filozofii Gottfried Nagel, Prezydent Naczelnego Kole-

gium Kościoła Ewangelicko-Luterańskiego Unii Staropruskiej z Wrocławia.

Wśród zaproszonych gości na uroczystość był ks. lic. Wernera de Boor z Pomorskiego Kościoła Krajowego. Wygłosił on pozdrowienie w imieniu słupskich parafii ewangelicko-unijnych, które potwierdzało wspólny sprzeciw wobec ruchów narodowosocjalistycznych i przyczyniło się do zbliżenia Kościoła Krajowego i parafii luterańskiej. Aktualna sytuacja wyznaniowa pomogła lepiej docenić tę sprzed stu lat, zrozumieć wspólne oczekiwania, które łączyły niezależny Kościół staroluterański i antyfaszystowski Kościół Wyznający w łonie Kościoła unijnego. De Bo-

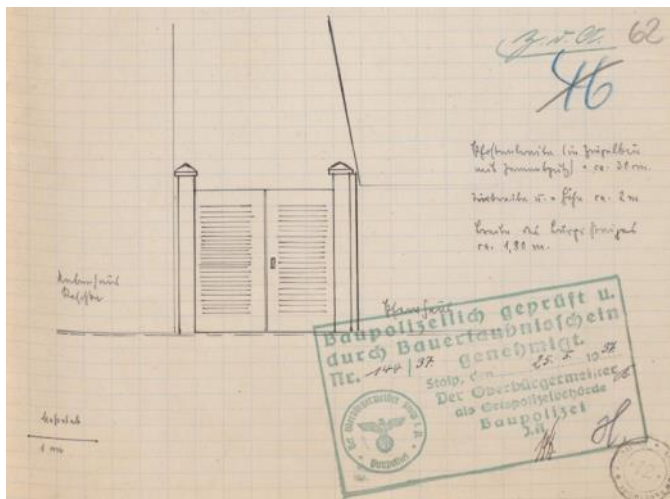

or był proboszczem reformowanej Parafii Jana przy kościele Zamkowym (obecnie św. Jacka) i należał do przywódców Pomorskiej Rady Kościoła Wyznającego.

W odpowiedzi ks. radca G. Nagel odparł,

że *dla prawdziwego zjednoczenia naszego narodu potrzebny jest jeden Kościół Luterński* i z tym oświadczeniem połączył wezwanie *do wdzięczności wobec przywódcy naszego narodu, danego nam w tej decydującej godzinie*. Ta jego wiernopoddańcza postawa wobec władz faszystowskich nie została przychylnie przyjęta przez słupskich staroluteran, którym było zdecydowanie bliżej do poglądów ks. W. de Boora z Kościoła unijnego.

Po opuszczeniu Słupska

w latach 1937-1945 ks. G. Günther pełnił funkcję staroluterńskiego pastora w Trzebiatowie nad Regą. Po II wojnie światowej od 1946 do 1956 roku pracował jako Inspektor Misyjny w Hermannsburgu (obecnie od 1 stycznia 2015 r. dzielnica Südheide) na terenie Dolnej Saksonii. Następnie do 1972 r. jako pastor krajowego Kościoła Ewangelicko-Unijnego w Estorf (Dolna Saksonia) realizował zadania w zakresie pracy misyjno-teologicznej. Zmarł w 1983 roku.

Na zdjęciach: 1. i 2. Prezbiterium po przebudowie w 1934 r.

3. Baranek z chorągwią kościoła na ołtarzu z 1934 r.

4. Projekt nowego wejścia na teren plebanii przy ul. Drewnianej 4

śp. Janusz Tadeusz Maciuszko - profesor ChAT

Był jednym z najlepszych, jeśli nie najlepszym historykiem reformacji w Polsce. Mówiono o nim niekiedy „luterański Tazbir”, choć pamiętam z różnych wypowiedzi, jak z szacunkiem, choć krytycznie, odnosił się do niektórych tez kolegi po fachu. Był nie tylko historykiem, ale i teologiem, religioznawcą, wręcz odnieść można było wrażenie, że znał się na wszystkim. **11 września 2020** zmarł prof. Janusz T. Maciuszko. Miał 63 lata.

Prof. Maciuszko był jednym z tych wykładowców, przy którym czas jakby się rozmazywał. Dla wyznawców scholastycznego wywodu byłby raczej nieznośnym publicystą, ale dla innych jego styl, zręcznie budowana spirala wywodu podana w konwencji ciekawej, a do tego zabawnej i pełnej wywiasów gawędy, była przeżyciem. Raz intelektualnym, raz duchowym – czasami jednym i drugim.

Jego książka o Mikołaju Reju jako nieznanym teologu ewangelickim to właściwie klasyka literatury przedmiotu. W ostatnich latach częściej mówił niż pisał, był częstym mówcą interesujących konferencji. Ostatnio miałem okazję słuchać i rozmawiać po raz ostatni z Profesorem podczas Festiwalu Kultury Protestanckiej we Wrocławiu (2019) i – bez jakiegokolwiek kurtuazji na smutną okoliczność – powtórzę, że była to uczta.

Profesora Maciuszkę będę kojarzył nie tylko z nieuleczalnym bibliofilstwem, ciekawością świata i panoramiczną perspektywą ponad sztywno wytyczonymi granicami dyscyplin naukowych, ale też z dystansem do siebie, swobodną autoironią, która z automatu kwalifikowała się na zabawną anegdotę.

Żartował też o śmierci. Przed wykładem inauguracyjnym Profesora z okazji rozpoczęcia roku akademickiego 2018/2019 w Ewangelikalnej Wyższej Szkole Teologicznej we Wrocławiu, rektor uczelni prof. Wojciech Szczerba w superlatywach przedstawił osobę prof. Maciuszki, który odparł: „Magnificencjo, drogi Wojtku, już wiem, że na moim pogrzebie nie będziesz musiał przemawiać. Przemówienie było już dzisiaj.”

Panie Profesorze, Chrystus zmartwychwstał!

Autor: Dariusz Bruncz

Źródło: <https://www.ekumenizm.pl/koscioly/protestanckie/prof-janusz-t-maciuszko-nie-zyje/>

TWARZĄ W TWARZ

Monodram zainspirowany książką Tima Stevensona
„The Bema: A Story about the Judgement Seat of Christ”

wykonanie: Cieszka Żółtko

„Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem
Chrystusa, aby każdy odebrał zapłatę za to, czego dokonał
w ziemskim życiu – dobrego czy złego.”

2 list do Koryntian 5/10

Zapraszamy na
monodram "Twarzą w twarz"
Cieszki Cieślar-Żółtko
14 października 2020 o godzinie 18.00
w kościele ewangelickim w Słupsku
15 października o godzinie 18.00
w kaplicy ewangelickiej w Lęborku.

O tym, co za nami

Sprzątanie kościoła

W związku z zaplanowanym na 30 lipca nagrywaniem nabożeństwa z naszego kościoła grupa 18 parafian odpowiedziała na apel i 18 lipca stawiała się do pracy przy sprzątaniu kościoła. Udało się gruntownie posprzątać wnętrze kościoła, jak również jego otoczenie. Wszystkim serdecznie dziękujemy za niezawodność i pomoc.

Koncert O'bows Quartet

W związku z pandemią, która pokrzyżowała wiele zamierzeń, zaplanowany na ten rok cykl koncer-

tów pt. Muzyczne wieczory w kościele ewangelickim mógł rozpocząć się dopiero w czasie wakacji. Pierwszy koncert w cyklu odbył się 22 lipca o 19.30 i nosił tytuł *Na przekór ciszy*. Utwory kompozytorów z Czech i Anglii wykonały: Magdalena Maniewska (obój), Alisa Kopac (skrzypce), Joanna Kravtschenko (altówka), Weronika Kulpa (wiolonczela). Koncert cieszył się dużym zainteresowaniem słuchaczy.

Nabożeństwo ekumeniczne w Lęborku

Wieloletnią tradycją obchodów Dni Jakubowych w Lęborku jest ekumeniczne nabożeństwo wieczorne. W tym roku nie zostało, jak zwykle, poprzedzone marszem pokoju od naszej kaplicy do sanktuarium św. Jakuba. Na zaproszenie nowego proboszcza Parafii o. Roberta Wołyńca kazanie wygłosił ks. Wojciech Froehlich. W liturgii uczestniczył również ks. Oleh Hrytsiv z kościoła greckokatolickiego. Nabożeństwo odbyło się 23 lipca o godz. 18.00.

Nagranie nabożeństwa do TVP

Zgodnie z zapowiedzią 30 lipca o godzinie 18.00 rozpoczęło się w naszym kościele nagranie nabożeń-

stwa na 8. niedzielę po Trójcy św. Nabożeństwo rejestrowała ekipa z ośrodka TVP w Poznaniu. W nabożeństwie czynny udział liturgiczny wzięli: Przemysław Kopka, Jonatan Froehlich (teksty Biblijne), Antonia Jerzak, Anna Szubert i Anna Froehlich (modlitwy). O oprawę

muzyczną zadbali dr Tadeusz Formela (organy), Ewa i Piotr Karasiak (śpiew i gitara). Wszystkim zaangażowanym w zorganizowanie i realizację tego nabożeństwa dziękujemy. Emisja miała miejsce 2 sierpnia 2020 roku w programie 3 TVP w ramach Redakcji Programów Ekumenicznych.

Pożegnanie ks. M. Tuve

Po 10 latach służby w Kościele Pomorskim, później w Kościele Północnych Niemiec w funkcji duszpasterza ds. ekumenii, ks. Matthias Tuve odszedł na emeryturę. Jego pożegnanie i przeniesienie w stan

spoczynku miało miejsce w katedrze w Greifswaldzie 16 sierpnia o godz. 14.00. Ks. Tuve był bardzo zaangażowany w kontakty partnerskie, jakie pielęgnuje Kościół Północnych Niemiec, jednym z nich jest partnerstwo z Diecezjami Pomorsko-Wielkopolską i Wrocławską naszego Kościoła. Niejednokrotnie gościliśmy ks. Tuve także w naszej parafii. Dzięki jego zaangażowaniu udało się pozyskać znaczne środki na zakup mieszkania przy ul. Traugutta 16. W pożegnaniu naszą diecezję i parafię reprezentował ks. Wojciech Froehlich.

Cmentarz Puttkamerów

20 sierpnia na prośbę Hubertusa von Puttkamer, na cmentarzu rodowym w Rolach (dawniej Grün-

walde) odbyła się krótka uroczystość upamiętniająca spoczywających w tym miejscu członków rodu von Puttkamerów. Hubertus v. Puttkamer napisał następującą relację z tego wydarzenia do Informatora Parafialnego:

Drodzy Parafianie,

Z ogromną wdzięcznością piszę te słowa. Ks. Froehlich bez zastanowienia odpowiedział na moja prośbę poprowadzenia krótkiej modlitwy na naszym cmentarzu rodowym w Rolach/Grünwalde. Ten cmentarz położony na terenie dawnego parku przy dworku właścicieli jest wpisany do rejestru zabytków. Obecna właścicielka „Dworu Role” zadbała o ten zabytek i przywróciła mu godny wygląd. W latach 90-tych

żeliwne krzyże zostały skradzione z nagrobków. W ten sposób spotkaliśmy się 20 sierpnia o godzinie 11 i w promieniach słońca mogliśmy przeżywać tę szczególną chwilę skupienia. Ksiądz wybrał dwie piękne pieśni (Jezu, któż jak Ty, niesie pokój mi oraz Za rękę weź mnie

Panie...). W samotności, pośrodku lasu zabrzmiały pieśni, a towarzyszyła im nasza modlitwa. W swojej refleksji ks. Froehlich nawiązał do sensu życia, łez i żałoby, ale podkreślił, że o wiele ważniejszym jest nasze chrześcijańskie nakierowanie na wieczność. Wszyscy spoczywamy w Bożych rękach. To były poruszające i pocieszające słowa.

Mój dziadek Albert von Puttkamer zmarł w 1934 roku i jest ostatnim z Puttkamerów pochowanych na tym cmentarzu. Mój ojciec miał wówczas 13 lat i stał z oczami pełnymi łez i zwątpienia nad grobem ojca. Całkiem prawdopodobne jest, że był to także ostatni raz kiedy pastor przemawiał na tym cmentarzu. Jestem poruszony i wdzięczny ks. Froehlichowi. Dla wszystkich obecnych była to niezapomniana chwila.

Hubertus von Puttkamer

Chrzest

W niedzielę 23 sierpnia w trakcie nabożeństwa miała miejsce uroczystość chrztu św. Alexis i Harrisona Opoku. Dzieciom i ich rodzicom, jak również matkom chrzestnym dzieci życzymy wiele błogo-

ślawieństwa i mądrości w prowadzeniu do wiary.

Renesansowa podróż

Drugi koncert z cyklu Muzyczne wieczory w kościele ewangelickim przeniósł nas w czasy renesansu. Trio fletów prostych *Bianco Fiore* w składzie Magdalena Warżawa, Adela Czaplewska i Marcin Skotnicki zaprosiło nas 26 sierpnia w mu-

zyczną podróż przez Włochy, Hiszpanię, Flandrię, Anglię, Niemcy aż do Polski. Mimo „kapryśnej” pogody koncert zgromadził liczną publiczność.

Nabożeństwo w Lęborku

W lęborskiej kaplicy 27 września odbyło się nabożeństwo dla byłych mieszkańców Lęborka i powiatu lęborskiego. Po nabożeństwie przy tablicy upamiętniającej dawnych mieszkańców regionu uczestnicy złożyli symboliczne białe róże.

Lekcje religii

W ostatnim dniu wakacji, 31 sierpnia odbyło się w Centrum Diakonii i Dialogu spotkanie z rodzicami dotyczące organizacji lekcji religii w nowym roku szkolnym. Na nowy rok szkolny Wydział Edukacji przyznał naszej Parafii 10 godzin lekcyjnych. Lekcje będą odbywać się z zachowaniem zaleceń sanitarnych zgodnie

z ustalonym planem lekcji.

Koncert 9 września

W trzecim koncercie w ramach projektu dofinansowanego przez Urząd Miasta Słupska pt. Muzyczne wieczory w kościele ewangelickim usłyszeliśmy utwory gitarowe i wokalne w wykonaniu Pawła Ruszkowskiego z Kościerzyny. Nastrojowo przygotowany koncert nosił tytuł *Echo z dna serca* i ujmował swoim przekazem muzycznym i treściowym. Jeden z utworów wykonany przez autora zabrzmiał po kaszubsku, a była to znana kompozycja Cloudea Francois i Jacquesa Revaux *My way* pod kaszubskim tytułem *Jak jem chcôł prawie*.

Apel

Diakonii Polskiej,
Ewangelickiego Duszpasterza Policji
i Policji Śląskiej
o wsparcie REHABILITACJI
aspiranta Piotra Glenca

Pomóżmy Piotrowi odzyskać sprawność

Piotr ma 41 lat. Jest policjantem pracującym w Ustroniu. Stojąc na straży prawa służy tym, którzy potrzebują wsparcia. W maju 2020 roku uległ wypadkowi, w rezultacie którego doznał złamania kręgosłupa, urazu głowy i stłuczenia narządów wewnętrznych. Dla odzyskania sprawności niezbędna jest długa i kosztowna rehabilitacja oraz zakup odpowiedniego sprzętu rehabilitacyjnego.

Diakonia Polska uruchomiła zbiórkę środków na ten cel. Ofiary można wpłacać bezpośrednio na konto bankowe:

Diakonia Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego
w RP (Diakonia Polska)
Bank PEKAO S.A. I O/ Warszawa
Numer konta: 78 1240 1037 1111 0000 0693
1384 z dopiskiem „Rehabilitacja Piotra”

bądź też za pośrednictwem płatności elektronicznej DotPay na www.diakonia.org.pl
w zakładce „Darowizny” w rubryce „Cel”
należy wpisać: „Rehabilitacja Piotra”.

Każda wpłata ma wielką wartość.
Dziękujemy!

Rozpoczęła się dwudziesta coroczna akcja charytatywna „Prezent pod choinkę”. W jej ramach każdy może przygotować prezent świąteczny dla potrzebujących dzieci na Ukrainie, Białorusi i w Rumunii! W zeszłym roku zebrano rekordową liczbę paczek.

Akcja polega na przygotowywaniu przez dzieci, młodzież i dorosłych prezentów w pudełkach po butach. Przed świętami Bożego Narodzenia paczki te trafią do potrzebujących dzieci i młodzieży na Ukrainie, Białorusi i w Rumunii. Dotychczas we wszystkich edycjach akcji, która rozpoczęła się w 2001 r., zebrano i przekazano ponad 88 tys. prezentów. W zeszłym roku przygotowano rekordową liczbę paczek – ponad 6,6 tys.

„Idea wysyłania paczek świątecznych jest znana na całym świecie i kontynuowana od wielu lat. Do Polski też kiedyś przysyłano paczki. (...) Dziś my – polscy chrześcijanie – troszczymy się o innych – o dzieci zagrożone ubóstwem w Rumunii, Ukrainie i Białorusi, pochodzące z różnych środowisk i kościołów” – czytamy na stronie internetowej akcji.

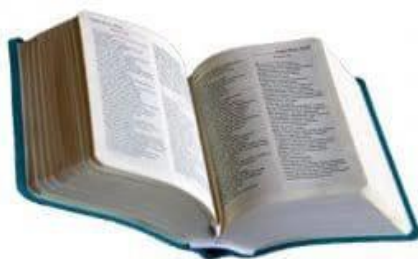
8 listopada upływa termin dostarczenia prezentów do lokalnych koordynatorów akcji. Osoby, które chciałyby przyłączyć się do inicjatywy, ale nie mają możliwości samodzielnego przygotowania prezentu, mogą skorzystać z opcji wirtualnej paczki. Wystarczy przelać 60 zł na rzecz akcji – organizatorzy przygotowują prezent.

Organizatorami akcji „Prezent pod choinkę” są Centrum Misji i Ewangelizacji Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP we współpracy z Diakonią Polską oraz Stowarzyszeniem Joannici Dzieło Pomocy – Oddział Śląski.

SŁUŻBA LEKTORSKA

Wszystkich chętnych zapraszamy do czytania tekstów biblijnych podczas nabożeństw.

Osoby zainteresowane tą formą zaangażowania w kościele zapraszamy do kontaktu
z Anną Froehlich
tel. 509 330 184

ZAPRASZAMY NA SZKÓŁKI NIEDZIELNE

czyli specjalne nabożeństwa dla dzieci!

W salce (dawnej zakrystii)
pod okiem nauczycielek
szkółek Wasze dzieci mogą
przeżywać swoją przygodę
z Panem Bogiem.

Czekamy na Was

Humor z befką

Na lekcji religii:

- *Czy każda i każdy z was zmawia wieczorną modlitwę przed pójściem do łóżka?* pyta katecheta.

Wszystkie dzieci przytakują kiwnięciem głowy, tylko mały Franek nie. Nauczycie zwraca się więc do niego i mówi: - *A więc ty nie modlisz się każdego wieczoru?*

Chłopiec potrząsa głową i odpowiada:

- *Nie, ja nie muszę! Moja mama robi to za mnie. Każdego wieczoru mówi: Dziękci Bogu, że już jesteś w łóżku!*

W drzwiach plebanii staje domokrążca z walizką.

-Mam piękny sweter dokładnie w księdza rozmiarze.

-Dziękuję, nie potrzebuję swetra.

-Mam też rajstopy damskie, dla żony.

-Też nie potrzebuję!

-To może scyzoryk?

-Scyzoryk też mam.

-A może wspaniały długopis?

-Też mam. Mam wszystko. Czy to jasne?!

-To może modlitewnik, żeby mógł ksiądz podziękować Panu Bogu, że Pan wszystko ma?

Żona wiejskiego pastora zmarła. Duchowny jest zupełnie rozbity i nie jest w stanie wygłosić niedzielного kazania. Żeby nie pozbawiać swoich parafian duszpasterskiej opieki wysyła do biskupa diecezji następującą wiadomość. „Moja żona wczoraj umarła. Proszę o zastępstwo na weekend.”

opr. ks. Wojciech Froehlich

SERDECZNIE DZIĘKUJEMY ZA WSZELKIE DAROWIZNY ZŁOŻONE W OBU PARAFIACH! ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA SKŁADKI KOŚCIELNEJ

Składkę można opłacać w kancelarii parafialnej lub przelewać na konto parafialne z dopiskiem darowizna - składka kościelna rok imię i nazwisko (pozwoli to na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku):

25160014621816836860000001

Dla innych darowizn obowiązują te same konta. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej.

Zachęcamy państwa do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 24 zł na konto bankowe parafii).

SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej ZASADY OGÓLNE

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić co najmniej 1% jego dochodu.
2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

PRZYKŁADOWE, MINIMALNE KWOTY SKŁADKI PARAFIALNEJ W ZALEŻNOŚCI OD DOCHODU DANEJ OSOBY

Dochód miesięczny	Składka miesięczna	Składka roczna
500,00 zł	5,00 zł	60,00 zł
800,00 zł	8,00 zł	96,00 zł
1 000,00 zł	10,00 zł	120,00 zł
1 300,00 zł	13,00 zł	156,00 zł
1 600,00 zł	16,00 zł	192,00 zł
2 000,00 zł	20,00 zł	240,00 zł
2 500,00 zł	25,00 zł	300,00 zł
3 000,00 zł	30,00 zł	360,00 zł
3 500,00 zł	35,00 zł	420,00 zł
4 000,00 zł	40,00 zł	480,00 zł
4 500,00 zł	45,00 zł	540,00 zł
5 000,00 zł	50,00 zł	600,00 zł
5 500,00 zł	55,00 zł	660,00 zł
6 000,00 zł	60,00 zł	720,00 zł
6 500,00 zł	65,00 zł	780,00 zł
7 000,00 zł	70,00 zł	840,00 zł
10 000,00 zł	100,00 zł	1 200,00 zł

KALENDARZ OFIAR OGÓLNOKOŚCIELNYCH

1. noworoczna na Fundusz Socjalny: styczeń;
2. na Fundusz Stypendialny: luty;
3. na Diakonię Polską: niedziela Invocavit
4. na Fundusz Bratniej Pomocy im Gustawa Adolfa: maj / czerwiec;
5. na Domy Opieki (ofiara żniwna): wrzesień lub październik;
6. na Fundusz Ewangelizacyjno-Misyjny: październik
7. ofiara w I niedzielę po Pamiątce Reformacji - "Fundusz na Dekadę Lutra"
została przekształcona na: ofiarę na "Fundusz na Diasporę".

PLAN NABOŻEŃSTW NA MAJ/CZERWIEC

DZIEŃ	SŁUPSK D	SŁUPSK PL	LĘBORK	GARDNA/ GŁÓWCZYCE
13.09 14. po Trójcy Św.		10.30	8.30	
20.09 15. po Trójcy Św.		10.30 		
27.09 16. po Trójcy Św.		10.30 	8.30	
04.10 17. po Trójcy Św.		10.30 		
11.10 18. po Trójcy Św.		10.30 	8.30	12.30
15.10 czwartek			18.00	
18.10 19. po Trójcy Św.	9.30 	10.30 		
25.10 20. po Trójcy Św.		10.30 	8.30	
31.10 Święto Reformacji		17.30 		
01.11 21. po Trójcy św.	9.30 	10.30 		12.30